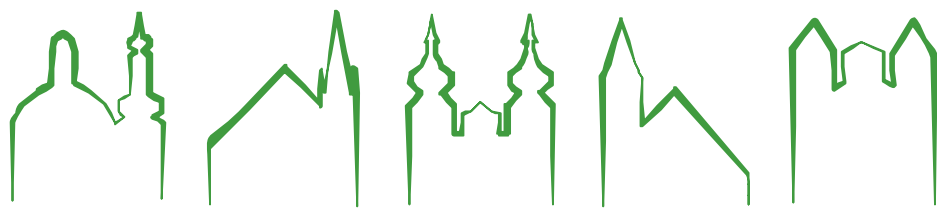

Život farností Znojma

duben
2016

4

Ročník XXVI | Cena 7 Kč

Na návštěvě u papeže Františka

Výjimečné setkání při pouti do Říma se naskytlo trvalému jáhnovi od Sv. Mikuláše a jeho manželce Ditě. Jaké zážitky přinesla tato nevšední cesta svým účastníkům?

WILLI TÜRK

Ve dnech 26. února až 3. března jsme v malé skupince osmi lidí (já s manželkou Ditou, dcera Alžběta s biřmovací kmotrou Maruškou, dcera Natálie se snoubencem Ivanem a manželé Lenka a Ladislav Holíkovi z Přímětic) vykonali pouť do srdce církve, do „Věčného města“ Říma. Prvotním záměrem pouti bylo letošní 25. výročí našeho manželství a 10. výročí mého jáhenského svěcení. Brzy se však tento soukromý charakter pouti začal rozšiřovat, zvl. když náš drahý papež František asi 14 dní po našem rozhodnutí o pouti loni na jaře vyhlásil mimořádný Svatý rok. Ve dnech před odjezdem nás blízcí a známí z obou našich znojemských farností prosili o modlitbu (buď obecně nebo na zcela konkrétní úmysly) u Svatých bran a na posvátných poutních místech v Římě a ta-

Jáhen Willi s manželkou Ditou předávají papeži Františkovi malý pozdrav ze Znojma - čokoládu s fotografií kostela sv. Mikuláše | foto archiv poutníků

ké přidávali: „A pozdravujte Františka!“. A tak jsem těsně před naším odjezdem do Říma slíbil u sv. Kříže: „Jako váš jáhen vás všechny povezu na pouť v srdci a budu pamatovat v modlitbě.“ a v kostele u kapucínů jsem k tomu ještě přidal: „Bude-li k tomu příležitost, poděkuji za nás všechny papeži Františkovi.“ Jsem rád, že jsem obojímu příslibu mohl v plné míře dostat...

V pátek 26. února, po čtrnáctihodinové noční jízdě, vjíždíme za zpěvu hymnu Svatého roku „Misericordes sicut Pater“ do Říma. Hlavním cílem našeho poutního pobytu v Římě bylo navštívit čtyři papežské baziliky se Svatými branami, zúčastnit se v každé z nich mše svaté a navštívit hroby apoštolů Petra a Pavla a setrvat u nich v modlitbě za všechny, kteří nás o ni žádali. Mimoto jsme se těšili na dvě hromadná modlitební setkání s papežem Františkem - na svatopetrském náměstí v neděli v poledne při modlitbě „Anděl Páně“ a ve

středu dopoledne při generální audienci, kde bychom od něj mohli přijmout apoštolské požehnání. Vše toto a mnohé další jsme mohli krásně a hluboce prožít. Mimo výše uvedených hlavních bodů poutního programu jsme v bazilice Panny Marie Sněžné navštívili k modlitbě na úmysly pouti kapli s milostným mariánským obrazem zvaným „Spása římského lidu“ a pod papežským oltářem kapli s relikvií betlémských jesliček - zde jsme zazpívali známou vánoční píseň „Adeste fideles“ (někteří z davu poutníků a turistů si s námi pobrukovali - je známá po celém křesťanském světě). V bazilice sv. Petra jsme mimo hrob sv. Petra a hroby svatých papežů Pavla VI. a Jana XIII. navštívili k modlitbě na úmysly pouti oltář sv. Václava, kde jsme zazpívali chorál „Svatý Václave“ a krásnou eucharistickou kapli, kde je nepřetržitě výstav Nejsvětější svátosti.

Z OBSAHU:

Dobrovolnictví	3
Rozhovor s katechumeny _	4
Chrámový sbor sv. Kříže _	5
Vzpomínka na P. Antonína Sporera	6

(pokračování na straně 2)

(dokončení ze strany 1)

Mezi mnohé další silné zážitky patří páteční křížová cesta vedená pomocným biskupem města Říma v bazilice Nejsvětějšího Spasitele v Lateránu; modlitba u hrobu sv. Pavla v bazilice nesoucí jeho jméno; téměř čtyřhodinová prohlídka známých a vyhlášených Vatikánských muzeí, kde jsme si mohli uvědomit, jaké ohromné kulturní bohatství církve shromažďuje a uchovává pro lidstvo (a vzorně o ně pečuje!); návštěva Vatikánského rozhlasu, kde jsme mohli vedoucímu české sekce otci Milanu Glaserovi poděkovat za službu, kterou koná a kde jsme mohli zažít neplánované, ale o to milejší setkání s vatikánským mluvčím otcem Lombardim.

Díky známému slovenskému knězi o. Dubinovi, který šest let pracuje v papežské kurií v oddělení pro liturgická papežská slavení, mohla naše skupinka navštívit ve Vatikánu „zákulisí papežské liturgie“, kde nás otec Dubina provedl neveřejnými prostorami Apoštolského paláce, kanceláří šéfa papežských liturgií mons. Quida Mariniho, tzv. Kaplí pláče, kde se nově zvolený papež hned po konkláve převléká do papežského oděvu, bočními dvířky nás zavedl do Sixtinské kaple, v soukromé papežské kapli

Naše poutní skupina v budově Radia vaticana s ředitelem české sekce P. Milanem Glaserem | foto archiv poutníků

Pavla III. vyzdobené posledními freskami Michelangela jsme po modlitbě mohli zazpívat hymnus Svatého roku, prohlédli jsme si stolec z konkláve (s prázdnými hlasovacími lístky, seznamem kandidátů a řádem konkláve) kardinála Bergolia – nynějšího Františka, kleriky a osobní věci řady papežů a jiné mnohé zajímavosti. Skutečnost univerzality církve a letošního Jubilea milosrdenství jsme mohli zažít takřkajíc na vlastní kůži ve chvílích, kdy jsme u Svatých bran v papežských bazilikách pokaždé zpívali čtyřhlasně hymnus Svatého roku a na latinské odpovědi „Misericordes“

a „In aeternum“ se k naší poutní skupince řada z přítomných poutníků z různých zemí připojovala. Nezapomenutelným zážitkem byla také návštěva kopule baziliky sv. Petra, kde jsme na horním vnějším ochozu opět zazpívali hymnus Jubilea a o něco níže – na střešní terase baziliky – jsme přidali naši českou „Tam, kde strmí církev skála, jak od časů Petra stála, v přepamatném dávném Římě...“ jako prosbu za Františka.

Velkým a slovy těžko popsatelem zážitkem pro nás s manželkou byla účast na soukromé ranní mši sv. s papežem Františkem v kapli Domu sv. Marty a následné osobní setkání s ním. Pozvání k této výjimečné příležitosti jsme obdrželi měsíc před odjezdem do Říma dopisem od osobního sekretáře papeže mons. Gaida u příležitosti 25. výročí našeho manželství na základě naší písemné žádosti. Liturgie s Františkem byla krásná, klidná, hluboká, prostá (bez zpěvu a hraní, František byl oblečen jako prostý farář bez papežských odznaků) a rodinná (celkem nás bylo v kapli asi 35). Papež byl při bohoslužbě zcela pohroužen do Kristovy přítomnosti a soustředěný na liturgické slavení. Po mši vyšel ze sakristie jen v klerice, klekl si mezi přítomné věřící do lavice, kde bylo zrovna místo, k tichému asi pětiminutovému díkyčinění. Pak odešel do atria před kaplí, kde postupně všechny účastníky mše sv. osobně přijal a na každého z nás si udělal čas. S manželkou jsme se Františkovi (latinsky) představili, zmínili obě naše výročí, vyřídili poděkování, předali malou pozornost ze Znojma – čokoládu s naším kostelem sv. Mikuláše – a ujistili jej, že se za něj modlíme – na to okamžitě zareagoval vroucným: „Grazie!“ („Děkuji!“). Velmi ochot-

Na svatopetrském náměstí po společné nedělní modlitbě Anděl Páně s papežem Františkem | foto archiv poutníků

ně nám udělil osobní požehnání, o které jsme jej požádali. Když jsme s manželkou odcházeli, pootočil se za námi a velmi naléhavě poprosil: „Orate pro me!“ („Modlete se za mne!“). Pohladil jsem jej po rameni a ujistil slovy: „Sì, Padre.“ („Ano, otče“). Po odchodu Františka jsme ještě poděkovali jeho osobnímu sekretáři mons. Gaidovi a předali mu láhev domácího vína z Tasovic s etiketou, na níž je vyobrazen sv. Klement Hofbauer...

Celou naši sedmidenní pout' v Římě jsme zakončili modlitbou u hrobu sv. Cecilie ve stejnojmenné bazilice, kde jsem svěřil do přímlyvy naší velké patronky naše znojenské chrámové varhaníky a zpěváky a všechny z Musica sacra, jejímž vedením mne před šesti lety otec biskup pověřil. Za zpěvu hymnu Jubilea a s modlitbou na rtech vyjíždíme z Říma plni dojmů, zážitků a vrchovatě obdarování.

Závěrem chci zmínit něco, co se týká nás všech ve Znojmě, kde máme také Svatou bránu jubilejního roku: v římském Poutním centru nedaleko svatopetrského náměstí vydávají na požádání na krásně vyhotovené listině s logem Jubilea a fotkou papeže Františka tzv. poutní testimonium – potvrzení o řádně vykonané pouti s nádherným latinským textem, který v překladu zní: „Tato listina dosvědčuje pout' u příležitosti mimořádného neboli jubilejního Svatého roku, vyhlášeného papežem Františkem, kterou řádně vykonali (zde jsou uvedena jména), kteří prošli svatou branou s přáním, aby zakusili utěšující nepoznatelnou a naději udělující Boží lásku a toto setkání s Kristem, tváří Otcova milosrdenství, v tomto jubilejním roce ať jim je k odpuštění hříchů, rozmnožení milosti a odměně věčného života.“ A toto platí i pro každého poutníka a každou poutnici k naší znojenské Svaté bráně. Není to úžasné?

Velikonoční zamyšlení

Stojíme před nesmírným tajemstvím vítězství Boží lásky nad jakýmkoliv naším hříchem i nad jeho posledním důsledkem, kterým je smrt. Tuto úžasnou skutečnost a nesmírnou hodnotu daru vykoupené smrti budeme schopni docenit až v okamžiku našeho vlastního umírání.

Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lk 23,43)

Srdcem celého liturgického roku jsou velikonoční dny požehnaného umučení a slavného zmrtvýchvstání našeho Pána. Proč srdcem? Protože Velikonoce uprostřed všech událostí roku mají takový význam, jako srdce pro tělo člověka: jsou životodárnou skutečností, z nich pramení život křesťana. Mají být záležitostí našeho srdce, je potřeba je vnímat a prožívat srdcem. Velikonoce se ani nedají prožívat jinak, než srdcem. Bože, dej, aby o nás neplatilo: „*Tento lid mě ctí rty, ale jejich srdce je daleko ode mne.*“ (Mt 15,18)

Srdcem Velikonoc je umučení a vzkříšený Kristus v Nejsvětější Eucharistii. Toto srdce vložil Pán Ježíš apoštolům do dlaní a k dovršení všeho jim ho vložil do hlubin jejich bytí. Není těžké porozumět a srdcem uvěřit, proč Kristus znovu a znovu v našich kostelech klade Velikonoce na oltář, proč toto srdce Velikonoc ukryté v chlebu a víně vkládá do dlaní kněze. Chce z našeho srdce učinit srdce velikonoční, srdce, ve kterém jsou

Velikonoce doma. Přetvořit naše nitro v chrám Nejsvětější Trojice, aby naše srdce bylo svatostánkem a velikonočním obětním stolem.

Velikonoční ráno nám odhaluje tajemství nevýslovného dobra, kterým umučení a vzkříšený Kristus obohacuje naše srdce. Toto dobro Velikonoc má trojí podobu: dobro víry, dobro naděje a dobro lásky.

Dobro víry uschopňuje člověka, aby dokázal věřit v Boha a věřit Bohu. Dává mu schopnost vstoupit s ním do osobního společenství a vést s ním dialog. V jeho světle poznáváme, co je dobré a co zlé, ono dává našemu srdci pochopení pro správnou hierarchii hodnot. Den co den nám odkrývá smysl života a dává našemu životu správné a spásné zaměření.

Druhým dobrem Velikonoc je dobro naděje. Ona vlévá do našeho srdce bezmeznou důvěru v Boha a uschopňuje nás trpělivě čekat na splnění Božích příslibů, z nichž největší je vzkříšení našeho těla. Naděje je pro nás jako kotva v bouřích a vlnobití pozemského života. Ona zaručuje, že se neztratíme ani sobě samým, ani Bohu.

Třetím dobrem Velikonoc je dobro lásky. Velikonoční tajemství nám dává účast na Boží lásce, vtahuje nás do koloběhu a výměny oné lásky, která je mezi Otcem, Synem a Duchem Svatým v Nejsvětější Trojici. Tím, že Velikonoce vkládají Boží lásku do našeho srdce, zároveň nás

zažehují láskou k Bohu i lidem. V síle Velikonoc jsme schopni vrhnout se do náruče milosrdného Otce, ale zároveň se stáváme i schopnými ho napodobovat, otvírat náruč svého srdce druhým.

Víru, naději a lásku, hlavní dary Velikonoc, tři dobra Velké noci, je možné přijmout jen srdcem a jen v lidském srdci mají své uplatnění: jsou zárukou důstojného života na zemi a jsou i naším vstupním vízem do nebe.

Tato fascinující Boží láska až za hrob, tato neúprosná pravdivost, tato solidarita bez výhrad: mohlo to vše skončit v temnotě hrobu? Mohla tato ohromující velkorysost lásky nakonec zůstat bez triumfu nedělního rána, jenž se naplnil v tichu? A kdyby Ukřižovaný nevstal, bylo by možno ještě vůbec věřit v pravdu, lásku, spravedlnost, milosrdenství... v Boha?

Sestry dominikánky od Sv. Kříže

Což takhle stát se dobrovolníkem?

Posláním dobrovolnických center ADRA v České republice je propojovat svět lidí, kteří chtějí pomáhat, se světem lidí, kteří pomoc potřebují.

ADRA je mezinárodní humanitární organizace pomáhající lidem v nouzi, která působí ve více než 130 zemích světa. Impulz na založení této organizace vznikl v Církvi adventistů sedmého dne, jako snaha následovat příkladu Ježíše Krista a pomáhat a sloužit těm, kteří jsou v tísní. I v současné době ADRA vychází z křesťanských hodnot a svými aktivitami se snaží snižovat lidské utrpení. Její činnost tvoří jak pomoc při mimořádných událostech (živelné pohromy, válečné konflikty apod.), tak realizace dlouhodobých rozvojových projektů (podpora vzdělání, zaměstnanosti atd.).

V ČR patří mezi její hlavní aktivity oblast dobrovolnictví, kde působí celkem 11 dobrovolnických center ADRA,

kteří vysílají v České republice dobrovolníky do 149 sociálních, zdravotnických a dalších organizací ve více než 50 městech. V loňském roce ADRA koordinovala činnost 1 832 pravidelných dobrovolníků, kteří věnovali druhým již 68 200 hodin svého volného času a celkem uskutečnili 35 160 návštěv, tedy téměř 100 návštěv každý den.

Dobrovolnické centrum ADRA Znojmo vzniklo v roce 2010. Dobrovolníci pomáhají v sociálních a zdravotních organizacích, na Znojmsku především osamělým seniorům, osobám zdravotně postiženým a sociálně ohroženým dětem v programu Pět P. Od prosince byli pod hlavičkou znojmské Adry vysláni první dobrovolníci do sociálních zařízení v Brně.

Náplní schůzek dobrovolníků a klientů je hraní společenských her, čtení knížek, časopisů, rukodělné aktivity,

společné procházky, ale především povídání, jež opuštěným klientům nejvíce chybí. Pro děti zapojené v programu Pět P pořádáme také výlety a různé akce. Dobrovolnická činnost přináší uspokojení i samotným dobrovolníkům, získávají nové zkušenosti, praxi, pocit potřebnosti a smysluplné využití volného času. Podmínkou vstupu do dobrovolnického programu je absolvování školení, bezúhonnost, zletilost a především dobré osobnostní předpoklady a chuť pomáhat.

Bližší informace:

DC ADRA Znojmo, Veselá 20

e-mail: zdenka.severinova@adra.cz

mobil: 607 144 090, www.adraznojmo.cz

*Zdeňka Severinová
vedoucí DC ADRA Znojmo*

Katechumeni se představují

Na Bílou sobotu přijmou v kostele sv. Kříže křest tři mladí lidé. Pro nás všechny je to velká radost přivítat je v našem společenství. Jejich cesta k přijetí svátosti křtu může být inspirativní pro všechny, kteří si svůj křest nepamatují.

Petra Hřebíčková (30 let): Od září je ze mě vdaná paní, mám muže Jiříka a máme spolu úžasného synka, čtyřletého Honzika. Pocházím ze Znojma, nyní bydlíme již šestým rokem v Dyji. Učím na základní škole ve Znojmě matematiku a přírodopis. Ve volném čase se věnuji synkovi, protože se držím hesla: Co zaseješ, to také sklídíš. Do výchovy se tedy snažím dávat maximum. Když mi zbyde volná chvíle, ráda sportuji.

Dušan Svoboda (36 let): Jsem rodák ze Znojma a pracuji u Městské policie. Mezi mé koníčky patří aktivní zájem o bojová umění, učím se také hrát na kytaru. Tím nejzásadnějším v mém životě je ovšem moje nastávající žena Monča, dcerka Kristýnka a pes. Moc se těšíme na očekávaného synka, který se, dá-li Pán, narodí v červnu.

Marcela Chroustová (23 let): Pocházím z malebné vesničky blízko Znojma, ze Suchohrdel. Již přes dva roky bydlím v Brně. Pracuji v jednom z největších e-shopů v republice. Zde mám na starost komunikační systém firmy a překlady jednotlivých jazykových mutací pro oddělení. Miluji běhání, kruhové tréninky a TRX cvičení, výlety a svého přítele (dodává s úsměvem). Jsem zastáncem zdravé životosprávy a opravdu věřím, že každému změní pozitivně celý život.

1. Jak jste dospěli k touze po přijetí svátosti křtu?

Petra: Již od malička jsem chodila s babičkou v Citonicích na mši do kostela, zde jsem získala první kontakt s Bohem. Jako malá jsem milovala zpívání z kancionálu. Po narození synka jsme se rozhodli nechat ho pokřtít v dyjském kostelíčku a díky tomu jsme se seznámili s výborným p. farářem Šindelářem z Tasovic, který nám o křesťanství velice poutavě vyprávěl. Dále následovala naše

svatba v kostele u sv. Mikuláše ve Znojmě, kde jsme měli tu čest seznámit se při přípravách na svatební obřad s otcem Martinem. A to už byl jen krůček od křtu mě samotné.

Dušan: Vnuknutí touhy po křtu je od samotného Boha. Jinak si to vysvětlit neumím. Dnes trochu se studem musím přiznat, že jsem dříve vírou a vším, co k tomu patří, dost opovrhoval. Moji rodiče nebyli nijak zbožní a nikdo mne k poznání křesťanství nevedl. Pamatuji si své pubertální heslo: Jediné, v co můžu věřit, jsem já sám. Tedy jediný, koho jsem znal, byl malý Ježíšek, co nosil dárky pod stromček. V životě jsem potkal pár lidiček, co byli věřící a při debatách s nimi jsem neměl pocit, že by byli jiní, divní nebo fanatičtí. Byli jen klidnější a jejich rodiny byly více v harmonii. Jejich život mi přišel plnější a takový čistší. Vždy jsem se zajímal spíše o buddhismus a meditace, ani nevím, kdy přesně se to obrátilo, a já cítil, že cesta k vnitřnímu klidu vede jinudy.

Marcela: Nad křtem jsem přemýšlela již několik let, jelikož moji rodiče pokřtění jsou. Do kostela jsme chodili pravidelně každou nedělí a byla jsem k tomu vedená. Během mého života jsem se setkala s několika životními situacemi, kdy mi pomohl nejen můj přítel, ale také Bůh, jeho láska a vnitřní podpora bojovat a nevzdávat se. To byl jeden z hlavních impulsů. Posledním, konečným rozhodnutím udělat tento zásadní krok, byla moje kmotra paní Taflířová a její rodina, která mě neskutečně podporuje.

2. Co od přijetí křtu očekáváte?

Petra: Myslím, že naše přípravy s otcem Martinem byly tak intenzivní a plné nových informací o křesťanství, že se na křest všichni tři moc těšíme. Těším se na to, že budu očištěna od svých hříchů. Jak říkají ironicky moji kamarádi - tak si koukej nějaké hříchy do té doby udělat (usmívá se). Dále od křtu očekávám prohloubení mého dosavadního vztahu s Kristem. Jsem na to zvědavá a nejvíce se těším na období mystagogie, což je období po křtu, kdy budeme s ostatními sdílet první zkušenosti.

Dušan: Od křtu očekávám křest (směje se). Zprvu jsem si říkal: Tak zajdi na faru a najdi faráře. On tě pokřtí a hotovo. Dnes nelituji ani trochu, že příprava ke křtu nebyla krátká a křest nebyl hned. Otec Lubomír byl excelentní a citlivý, zprostředkoval nám první kontakt se zdejší farností sv. Mikuláše. Následně se mne i Marcely s Petrou ujal další úžasný

člověk - otec Martin, který vedl přípravu. Jsem si vědom, že křtem vše teprve začne, hlavně hlubší poznání a růst sounáležitosti s Bohem. Přece jen budu malý nový člověk - křesťan a mnoho ještě musím poznat a pochopit. S tím mi pomůže i moje nastávající manželka.

Marcela: Křest je pro mě jedna z nejdůležitějších věcí v životě, je to velký krok a jsem ráda, že mohu být blíž Bohu, naslouchat mu a být Jeho. Chci s ním strávit celý život a vážím si toho, že jsem tu možnost dostala. Takže očekávám život věčný (dodává s úsměvem).

3. Koho jste si vybrali za kmotry? Který světec je vám blízký a koho jste si vybrali za patrona k svátosti biřmování?

Petra: Není jednoduché v dnešní době najít křesťanku či křesťana, který by křesťanství nejen hlásal, ale křesťansky i žil. Ale já měla to štěstí, že moje kamarádka Jana Čeledová je křesťanka, sice říká: křesťanka rebelka, ale právě toho si na ní vážím, a proto jsem si ji vybrala za svoji kmotru. Moje nové druhé jméno jsem zvažovala a dlouho se nemohla rozhodnout. Nakonec mě svým životním příběhem nejvíce oslovila Eleonora Provensálská, anglická královna (1236-1272). Jméno Eleonora znamená Bůh je mé světlo. Byla strážným andělem svého muže, anglického krále Jindřicha III. Po jeho smrti vstoupila do kláštera.

Dušan: Kmotrem mi je můj kamarád, bývalý kolega Jaroslav V. z Tasovic. Jméno pro křest jsem vybral Michael a pro biřmování Dominik.

Marcela: Za kmotru jsem si vybrala maminku mé nejlepší kamarádky. Je to má rodina, vzor a nevím o lepším člověku, než je ona, který by mě mohl vést a být pořád při mém boku.

4. Co na tu změnu ve vašem životě říká vaše okolí a vaši blízcí?

Petra: Můj manžel mě podporuje a to je pro mě asi nejdůležitější. Od rodiny a přátel jsem si už vyslechla pár ironických narážek. Když mám náladu, obhajuji svůj počin, jindy raději mlčím. Myslím, že si na to každý musí dojít sám a nemá cenu nikoho přesvědčovat.

Dušan: Okolí tento můj počin vnímá v podstatě pozitivně.

Marcela: Jsem velice ráda, že mě nepodporuje jen moje rodina, ale i kamarádi, a že v můj velký den budou se mnou a u toho. Na to se nejvíce těším.

ptala se Eliška Juráková

Chrámový sbor sv. Kříže

Chrámový sbor sv. Kříže při otvírání Svaté brány | foto archiv red

Prožíváme radostné Velikonoce, jarní a jásavé melodie plní naše srdce a ladíme se na novou notu. Naše sbormistryně jako velikonoční repertoár vybrala tentokrát Fibichovu Missu brevis, tedy „krátkou mši“, kterou sbor provede během velikonočních svátků a poté v rámci již tradičního koncertu velikonoční hudby u sv. Kříže 3.4.2016. V našem po-

stoupí Soňa Kružíková s několika varhanními kousky. Je opravdu na co se těšit, jste srdečně zváni.

Pokud vás náš sbor oslovil a rádi byste se pěvecky realizovali, rádi přijmeme nové členy. Největším lákadlem je kvalitní sbormistryně, kterou je zkušená hudebnice a dirigentka, učitelka hudební výchovy, mladá maminka, milá

a trpělivá Jarmila Ludvíková. Dílo vždy pečlivě nastuduje, rozumí mu, dokáže nám předat své zkušenosti a je na ni spolehnutí. Je radost pod jejím vedením pracovat, protože dokáže pojmenovat, jakým způsobem máme co zazpívat, aby to znělo tak, jak je potřeba. Její hudební sluch nám bere dech, slyší a přesně určí, kde je problém a jak ho řešit. V neposlední řadě dalším lákadlem je bezvadný kolektiv, který dokáže ladit nejen ve zpěvu, ale i v běžném životě. Je nám spolu fajn, to lze zakusit nejen při našich pokoncertních posezeních při vínku od pana Pospíchala, ale i na našich koncertních výletech. Jelikož počet žen stále převládá, pánové, nenechte se zahánbit a přidejte se také k nám. Na pivo se po sboru dá taky zajít. Nové zpěvačky jsou samozřejmě také vítány. I u nás platí, jako ve většině sborů: „Muže vyvažujeme zlatem a ženy stříbrem.“ Zkoušíme každé úterý od 19.00 do 20.30 na faře u sv. Kříže.

Budeme se těšit na viděnou a slyšenou!

Gabriela Lazárková

Chrámový sbor sv. Kříže ve Znojmě má dlouholetou tradici sahající hluboko do historie. V novodobých dějinách se ve vedení sboru vystřídali: Vlastimil Nešetřil, Petr Kolář, Zdeněk Angelik Mička, Gabriela Lazárková; současnou dirigentkou je Jarmila Ludvíková. Sbor svým zpěvem doprovází především významnější bohoslužby v kostele sv. Kříže, ale vystupuje také koncertně. Příležitostně spolupracuje s Pěveckým sdružením Vítězslav Novák, Retzer Gesangverein, Znojemským komorním orchestrem a orchestrem Znojemští hudebníci.

Kancionál do mobilu

**KAN
CIO
NÁL**

Pokud na vás při bohoslužbě nezbude zpěvník a máte chytrý telefon, můžete nově využít mobilní aplikaci pro android KANCIONÁL. Najdete v ní všechny modlitby a písně obsažené v tištěném kancionálu. Text je možné si zvětšit podle libosti. Výhodou je i vyhledávání podle čísla, prvních slov i podle skupin. Při použití v kostele ale nezapomeňte vypnout všechny zvuky.

Ke stažení pro android je rovněž dostupná aplikace MISÁL, ve které najdete i liturgická čtení. Hodí se zejména, pokud jedete do zahraničí, kde se účastníte mše sv. v cizím jazyce. Další aplikace BREVIÁŘ, tedy denní modlitba církve je dostupná jak pro android tak pro iPhone. Aplikace je možné zdarma stáhnout v elektronickém obchodu Google Play nebo App Store.

Kancionál, misál i breviář najdete i na webu: kancional.cz, m.liturgie.cz/misal, ebreviar.cz. Aktuální nedělní čtení rovněž na www.vira.cz.

Velikonoční hudba u sv. Kříže

Missa brevis in F
Z. Fibich

J. S. Bach, F. Poulenc,
M. Duruflé, B. Chilcott,
černošské spirituály
a další

Chrámový sbor sv. Kříže
vokální skupiny Mosty a Minima
varhany Soňa Kružíková
orchestr Znojemští hudebníci

kostel sv. Kříže
3. 4. 2016 v 15.30

vstupné dobrovolné

P. ThDr. Antonín Sporer vyrůstal ve Znojmě

P. Antonín Sporer | Foto Marie Koscelníkové
(převzato z www.dltm.cz)

12. března 2016 v jilemnické nemocnici zemřel ThDr. Antonín Sporer osobní arciděkan a farář ve Vysoké nad Jizerou.

P. Sporer se narodil 7. května 1940 v Malackách na Slovensku. Pocházel ze tří sourozenců. Protože jeho otec byl Čech, byla rodina za války vystěhovávána do protektorátu do Třebíče. Po válce se přestěhovala do Znojma, kde Antonín navštěvoval školu a po maturitě na

místním gymnasiu rok pracoval v továrně Gala. Poté, co mu nebylo umožněno studium na Akademii výtvarných umění, se přihlásil na studium bohosloví. Kněžské svěcení za brněnskou diecési přijal 21. prosince 1965 v Praze. Primiční mši svatou následně slavil v kostele sv. Kříže ve Znojmě.

Po vysvěcení působil šest let jako kaplan nejdříve ve Zvoli nad Pernštejnem a poté v Moravských Budějovicích a Žďáru nad Sázavou. Deset let pak spravoval farnost Rokytnici nad Rokytinou, poté působil v Kloboukách u Brna a Brně – Komárově.

V roce 1985 se stal odborným asistentem na teologické fakultě v Litoměřicích, kde přednášel liturgii a dějiny umění. Církevní zpěv a liturgii vyučoval ještě tři roky v nultém ročníku, který v Litoměřicích zůstal poté, co se teologická fakulta přestěhovala do Prahy. V roce 1987 odešel do litoměřické diecése a stal se arciděkanem při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Labem, odkud spravoval celkem 24 farností. Na Ústecku během svého 12 a půl roku dlouhého působení opravil přes 20 kostelů.

V roce 1999 požádal o uvolnění zpět do brněnské diecése a vrátil se do své první farnosti Zvole nad Pernštejnem.

Nakonec v roce 2010 odešel zpět do litoměřické diecése a až do své smrti působil ve farnosti Vysoké nad Jizerou. Otec Sporer byl vášnivým sběratelem betlémů, vlastnil rozsáhlou sbírku asi 200 betlémů. Pro diecéšní časopis Zdislava (12/2011) mimo jiné uvedl: „V Betlémě je tichá, svatá noc. Ale je předzvěstí noci Veliké. Noci Kristova definitivního vítězství. V Betlémě začíná podoba s námi.“

P. Sporer byl pohřben 18. března 2016 ve Vysokém nad Jizerou. Ať odpocívá v pokoji!

Kněží pocházející z farnosti sv. Kříže vysvěcení po druhé světové válce (v závorce uveden rok svěcení):

- * Bohumil Obruča (1946)
- * Antonín Sporer (1965)
- * Bohumil Mihola (1965)
- * František Hofmann (1972)
- * Karel Simandl (1981)
- * Ivo Valášek (1990)
- * Jiří Ochman (1991)
- * Petr Papoušek (2000)
- * Tomáš Vyhnálek OMI (2004)
- * Pavel Lazárek (2005)
- * Jindřich Martin Poláček OP (2011)

FA^{rní}ŘIŠTĚ

Milí farišťáci!

Stejně jako by se mělo šířit poselství o vítězství Ježíše nad smrtí a Zlem všemi směry, tak i Vy dnes budete muset pátrat všemi směry (dokonce i pozpátku), abyste našli všech 35 slov v osmisměrce. Z políček, která Vám zůstanou neproškrtnutá, získáte tajenku k tomuto výroku:

Bůh na nás nečeká s napřaženou holí. Čeká na nás, aby nám...

B	E	R	Á	N	E	K	Z	A	H	R	A	D	A	Í
Ý	Š	Á	M	O	T	Á	L	I	P	O	U	S	N	P
T	Z	Ž	P	H	Z	O	Ř	P	L	O	D	E	Á	A
A	Ě	Í	H	R	Í	E	J	E	Ž	Í	Š	O	R	Š
V	T	Ř	A	O	L	N	P	T	Á	Í	I	T	D	K
S	Í	K	A	B	R	V	Á	R	Ř	Í	M	E	O	Á
CH	V	O	I	V	E	L	I	K	O	N	O	C	E	L
U	O	B	Ě	Ť	E	L	Z	K	O	R	N	O	A	L
D	H	K	O	N	Í	V	CH	O	Á	P	O	S	T	I
N	U	A	I	R	A	M	Ý	N	E	Ř	O	K	O	P

apoštol	Pilát
ave	plod
beránek	pokání
bible	pokořený
chleba	prorok
Duch svatý	rána
hod	Řím
hřích	Šimon
hrob	Tomáš
Ježíš	Velikonoce
kobka	vikář
kříž	víno
Maria	vítěz
oběť	vrba
ocet	vzkříšení
Otec	zahrada
paškál	zázrak
Petr	

Stalo se

Přednáška o životě v gulagu

V sobotu 27.2.2016 se konalo v dobrovolnickém centru ADRA setkání se ženou, která prožila v krutých podmínkách sibiřského gulagu dlouhých devatenáct let, než se mohla vrátit zpět do vlasti. Příběh ohromil všechny přítomné tohoto setkání. Autentické svědectví paní Věry Sosnarové (1931) bylo velmi dojemné. Vyprávěla o svém dětství v Brně-Slatině, které s rodinou prožila v chudobě, ale spokojeně. Ve čtrnácti letech byla spolu s devítiletou sestrou Nad'ou a jejich ruskou matkou, petrohradskou emigrantkou Ljubou Mělkínovou, deportována z Brna do Sovětského svazu. Spolu s odsunutými Němci pak putovaly přes Pohořelice až k Mikulovu. Odtud je v dobytých vagonách transportovaly na východ. Už během cesty byla matka i obě sestry znásilněny sovětskými strážci ze středoasijských republik.

Když dorazily do pracovního tábora na Sibiři, matka v něm přežila jen tři měsíce. Hlavní pracovní náplní bylo kácení stromů. Pracovalo se až 12 hodin denně, a to i v 40 stupních mrazu. V lesním lágru strávily celkem osm let a dalších jedenáct pak na tichomořské obchodní lodi, v sovětském vnitrozemí v dole, v kolchoze a ve slévárně.

V roce 1961 náhodou potkaly předsedu ruského kolchozu, který měl kontakt s jedním jihomoravským JZD. Tomu se podařilo vyjednat povolení k návratu. Bylo to zemědělské družstvo Nový Šaldorf, které bylo ochotné je zaměstnat a poskytnout právo pobytu v obci, proto má paní Věra k tomuto místu vztah.

Při odjezdu ze SSSR musely obě sestry podepsat, že nikomu nepoví, co prožily a viděly. Do Československa se tedy vrátily až po devatenácti letech za velmi nevýhodných pracovních podmínek.

Obě sestry se potom provdaly a založily rodinu. Až do roku 1989 se musela Věra každý měsíc hlásit v Brně na služebně STB a na sovětském konzulátě, kde opakovaně podepisovala mlčenlivost. O své minulosti Věra mlčela třicet let a neustále byla sledována tajnou policií. Když parlament v r. 2002 odhlasoval odškodnění obětím gulagu, neměla paní Věra žádný oficiální dokument (Vše jí při návratu z SSSR zabavili) a tak dosud nedostala nic.

Sestra Nad'a již zemřela, ale Věra nadále jezdí vyprávět svůj životní příběh studentům a všem lidem, kteří chtějí naslouchat, nejen po celém Česku, ale i do zahraničí.

Paní Věra si po celý život zachovala víru v Boha. O útrapách, jimiž musela projít, napsal Jiří S. Kupka knihu **Krvavé jahody**.

Seminář k léčbě neplodnosti

V sobotu 5.3. se v Brně konal akreditovaný seminář "NAPROHELP, úspěšná cesta k dítěti". NAPROHELP je metoda, která pomáhá řešit nechtěnou neplodnost bez poškozování zdraví, v souladu s morálním učením katolické církve, a při tom velice úspěšně. Postupně byla vypracovaná MUDr. Lázničkovou na základě zahraničních zkušeností i vlastních zkušeností jak z poradenské praxe, tak především z ambulantní gynekologické praxe. Při využití NAPROHELP dochází k úspěšným otěhotněním i tam, kde se dříve nepodařilo otěhotnět cestou přes umělé oplodnění. Při respektování námi doporučených rad a postupů takto otěhotní a porodí 80% žen.

Je potěšující, že metoda si získává stále větší pozornost i mezi dalšími gynekology. A to jak v České republice, tak i na Slovensku. To potvrzuje i skutečnost, že přednášející byli nejen z České republiky, ale i lékařky ze Slovenska. A jako účastníci přijeli lidé, které problematika opravdu zajímala, z různých částí republik. Tímto seminářem se rozšířily řady těch, kdo chtějí pomáhat, a mají nejen empatii, poradenské dovednosti, ale především měli možnost získat znalosti nezmanipulované tlakem farmaceutických firem či nějakými osobními zájmy.

Tento seminář se v CENAP plánuje opět na podzim – více na stránkách www.cenap.cz.

(MUDr. Lázničková)

Pekařská pouť v Tasovicích

12. března proběhla tradiční pekařská pouť v Tasovicích u příležitosti výročí úmrtí sv. Klementa Maria Hofbauera (15.3.). V zaplněném kostele na místě světcova rodného domku se konala slavnostní mše sv., které předcházela rytmická redemptoristická křížová cesta ve velmi zdařilém provedení místních nadšenců pod vedením tasovického faráře P. Tomáze Wascinskeho CSsR. Slavnostní bohoslužbu celebroidl ředitel rádia Proglas Mons. Martin Holík, který při kázání mimo jiné vyzval k boji s lhostejností, abychom se po vzoru sv. Klementa věnovali těm, kteří aktuálně potřebují naší pomoc. A v této souvislos-

ti vybízel k aktivní solidaritě s uprchlíky.

Po mši sv. se konalo společné setkání v kulturním sále u zdejšího kláštera, kde se v plné parádě předvedli místní a především polští pekaři, kteří nelitovali putovat přes 400 km ke svému patronu se svými pekařskými a cukrářskými výrobky. Bylo jich tolik, že nikdo neodcházel s prázdnou. Děkuji bardzo!

Na pouť již po několikáté připutoval také pan Karel z Brna, který vstával již o půl čtvrté ráno, aby od kostela sv. Klementa v Horních Heršpicích stihl na svém jednokole ujet 75 km.

Pekařská pouť | foto red

Setkání u Mariánského sloupu

Vždy třetí den v měsíci se koná duchovní a modlitební setkávání u mariánského sloupu ve Znojmě. Touto akcí se chceme přihlásit k našemu duchovnímu a kulturnímu dědictví a přijímat je jako znamení tradičních křesťanských hodnot naší vlasti. Modlitbami u mariánského sloupu chceme vyprosit a podpořit obnovu Mariánského sloupu v hlavním městě Praze, který byl kdysi prvním vzorem všech mariánských sloupů v celé naší republice a má být znovu duchovním středem naší země a celé Evropy.

Výročí

P. Tomáš Šíma oslaví 30. dubna 35. narozeniny. Pochází z Obyčtova u Žďáru nad Sázavou. Jáhenskou službu vykonával v letech 2013/2014 u Sv. Mikuláše, v současnosti působí jako kaplan v Letovicích. Všechno nejlepší!

Kalendář – duben 2016

- 27.3. **BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ** – mše sv. jako v neděli (dopoledne se svěcením pokrmů), pozor změna na letní čas
Ne
- 28.3. **Velikonoční pondělí** – mše sv. u Sv. Kříže, Sv. Mikuláše, Sv. Alžběty, Sv. Michala, Louce a Příměticích jako v neděli, v Citonicích v 11 h, v Mramotících v 8 h bohoslužba slova
Po
- 31.3. **setkání seniorů (KLAS)** v 9 h na faře u Sv. Kříže – téma Charita na Ukrajině
Čt
- 1.4. **POUŤ BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ u Svaté brány** u Sv. Kříže (P. Jan Klíma) – mše sv. v 17 h
Pá
- 2.4. **NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT v Praze** – 10 h mše sv. v Katedrále (kardinál Dominik Duka), od 12 do 14 h doprovodný program na Malé Straně. Od 14 do 16:30 h pochod Prahou. Jedná se o výborně zorganizovanou akci se skvělou atmosférou. Farnost Přímětice plánuje vypravit autobus a cestu spojit s **poutí k pražské Svaté bráně**. V případě zájmu kontaktujte P. Jindřicha Čoupeka (731 402 652).
So
- pouť v Hl. Mašůvkách** – mše sv. v 18 h (P. Marek Vácha), autobus ze Znojma jede v 17 h
- 3.4. tradiční **VELIKONOČNÍ KONCERT** v 15.30 h u Sv. Kříže (účinkují: chrámový sbor, skupiny Mosty a Minima, orchestr Znojmeští hudebníci)
Ne
- setkání u Mariánského sloupu** v 16 h na Masarykově nám. (blíže viz předchozí strana)
- divadlo** v 17 hod. v kulturním domě v Práčích - amatérský divadelní spolek Křemen uvede komedii Jaroslava Koloděje **Dědeček aneb "Musíme tam všichni"**, vstupné je dobrovolné na varhany do kostela
- 4.4. **SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ** (přeložena z 25.3.) – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 18 h u Sv. Kříže
Po
- 8.4. **POUŤ ROZVEDENÝCH u Svaté brány** u Sv. Kříže (P. Jan Kotík) – mše sv. v 17 h
Pá
- 9.4. mše sv. v 11 h u Sv. Kříže (Mons. K. Simandl při 50. výročí smrti maminky)
So
- SETKÁNÍ PRO KLUKY** na faře u sv. Kříže ve 14 h
- 14.4. **setkání seniorů (KLAS)** v 9 h na zahradě v Citonicích
Čt
- 15.4. **POUŤ NEMOCNÝCH** (s udílením svátosti pomazání nemocných) **u Svaté brány** u Sv. Kříže (P. Leo Zerhau) – mše sv. v 17 h, následně setkání v sále kláštera s přednáškou o dobrovolnictví
Pá
- 17.4. **měsíční modlitba v Popické kapli** v 15 h, pěší vychází ve 14 h z Kraví hory
Ne
- 22.4. **POUŤ ZEMĚDĚLCŮ, VINAŘŮ A VČELAŘŮ u Svaté brány** u Sv. Kříže (P. Jindřich Čoupek), – mše sv. v 17 h, následně setkání v sále kláštera
Pá
- 26.4. **Úsměvy 2016** – 3. ročník setkání lidí s postižením i bez něj ve znojemské sportovní hale (F.J.Curie). Akce **Filmové a pohádkové úsměvy** od 9 do 15:30 h, Zumba a další cvičení od 18 do 20 h. Výtěžek ze cvičení určen na svozovou službu uživatelů Denního stacionáře sv. Damiána.
Út
- 28.4. **setkání seniorů (KLAS)** v 9 h na faře u Sv. Kříže – téma První pomoc
Čt
- školní koncert** v 17:30 h v kostele sv. Alžběty

- 29.4. **POUŤ PRACUJÍCÍCH u Svaté brány** u Sv. Kříže (Mons. Jiří Pá Mikulášek, gen. vikář) – mše sv. v 17 h, následně setkání v sále kláštera
Pá
- 30.4. **poutní mše sv. ke cti sv. Zikmunda** v 15 h v Popicích
So
- 1.5. **přehlídka kostelních sborů** v 15 h u Sv. Kříže
Ne
- 6.5. **POUŤ HASIČŮ, VOJÁKŮ A POLICIE u Svaté brány** u Sv. Kříže – mše sv. v 8 a v 17 h
Pá
- 21.5. **FARNÍ DEN** znojemských farností u Sv. Kříže
So

POUTNÍ DNY U SVATÉ BRÁNY U SV. KŘÍŽE

Každý pátek: 8 h mše sv. | 15 – 17 h adorace, růženec a požehnaní | 17 h mše sv. | 15 – 18 h sv. zpověď

PŘÍPRAVA MLADÝCH NA BIŘMOVÁNÍ – v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše v dubnu: 1. 4., 8. 4. a 22. 4. (pro farnosti z okolí Znojma)

SVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V KRAKOVĚ v Polsku – ve dnech 25.-31.7. 2016. Ve dnech 20. – 25.7. 2016 se koná předprogram v diecézích. Sponzorovaná cena včetně dopravy, ubytování a stravování činí 5400 Kč (s pobytom v diecézích 5800 Kč). Cena platí pro přihlášení do 30.4.2016. Přihlašování je možné pouze elektronicky na www.krakov2016.signal.cz. Prosíme přihlášené, aby dali vědět svým kněžím.

TÁBOR PRO DĚTI A MLÁDEŽ v přírodě na indiánském tábořišti v Hodově na téma Pán prstenů. 1. turnus pro 6.-9. třídu a SŠ: 30.7.-6.8.; 2. turnus pro 2.-5. třídu: 6.-13.8. Přihlášky u kněží přímetického týmu. (Foto na www.farnostprimetice.cz.)

MINISTRANTSÝ TÁBOR (6 - 12.8) v Lipůvce. Přihlášky a informace u P. Martina (731402647) nebo Mikuláše Maška (603821523). Cena 700 Kč.

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Setkání dětí a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Příměticích | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h): v dubnu 1.4., 15.4. a 29.4. | **Zkoušky školy** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici odd. 130 (možnost přinést sv. přijímání na pokoj - tel.: 736 523 600)

Radostné Velikonoce přeje redakční rada.

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 4/2016 vyšlo 27/03/2016 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.